

Pressen have en saa stor Betydning, paavirkes Regeringerne og den offentlige Mening i Udlandet i deres Skøn om et Lands Udenrigspolitik ingenlunde alene af en Regerings officielle Tilkendegivelser, men ogsaa af de Udtalelser, der fremkomme ad anden Vej.

I denne Henseende møde vi overfor Tyskland de historisk givne Forhold ved vor sydlige Grænse, der medføre, at den naturlige Sympati, der findes hos alle Danske overfor de i 1864 fra os adskilte dansk-talende Nordslesvigere, kan give sig Udtryk, der kan mistydes og i ethvert Fald kan bruges mod os. Den nuværende Regering har ligesom de foregaaende Venstre-regeringer stadig bestræbt sig for vedenskabelig Drøftelse med den tyske Regering at opnaa fuld Forstaaelse paa dette Omraade.

Under disse Drøftelser saavel som ved alle herhen hørende Overvejelser og Handlinger have to Kendsgeneringer maattet være bestemmende for Regeringen: dels, at den traktatmæssig bestaaende Tilstand skal fuldt ud respekteres, dels, at Bevarelsen af dansk Sprog og Kultur hos Danske i Udlandet ligger vide Kredse af vort Folk stærkt paa Sinde.

Med Hensyn til en saadan Virksomhed for Bevarelsen af folkelig Kultur hos Folkefrænder, der ere fremmede Statsborgere i Grænselande, hersker der faktisk forskellige Opfattelser indenfor de to Folk. Paa den ene Side har det maattet blive Regeringens Opgave at klarlægge, at denne private Virksomhed for Bevarelsen af dansk Sprog og Kultur hos Danske i Nordslesviger sker indenfor Rammerne af Danmarks Lovgivning og i Overensstemmelse med vore liberale Traditioner. Men det har tillige været vor Opgave at bidrage til, at denne Virksomhed kun udfoldes paa en saadan Maade, at den ikke giver berettiget Anledning til Mistydning, og at den holder sig fjernt fra enhver Indblanding i vort Nabolands politiske og statsretlige Forhold.

I disse Henseender har Regeringen handlet ikke blot under Hensyn til, hvad der er almindelig Sædvane mellem venkabeligsindede Nabostater, men tillige under Hensyn til Konventionen af 11. Januar 1907.

Regeringen har kun med Beklagelse kunnet konstatere, at den overfor alle fremmede Magter gennemførte Neutralitetspolitik fra enkelte Hold her i Landet er bleven mødt med Mistro og Modvillie. Man har søgt at fremstille Regeringens Hold-

ning som en Frugt af en direkte eller indirekte Pression fra tysk Side, som indskrænkende vor nationale Selvstændighed og som kompromitterende vort Forhold til andre Stater. Jeg ønsker ved denne Lejlighed udtrykkelig at fastslaa, at alle disse Paastande uden Undtagelse ere fuldstændig urigtige. Jeg haaber, at denne for vor Selvstændighedsfølelse svækkende Tale fra nu af maa ophøre.

Ligeledes maa Regeringen beklage, at netop de Kredse, der synes særlig foruro-ligede af udenrigspolitiske Ængstelser, ere mindst tilbøjelige til at søge Oplysninger paa kompetent Sted, før de fremsætte Paastande eller Rygter, om hvilke de efter Sagens Natur ikke kunne have nogen som helst paalidelig Viden, og som kun kunne skabe Vanskeligheder for de danske Myn-digheder. Det er Regeringens Pligt, saa vidt den formaar, at afværge, at Landets Forhold til Udlandet lider Skade. Regeringen vilde derfor forsømme sin Opgave, hvis den ikke i Tilfælde, hvor der bringes misvisende Fremstillinger af en Nabomagts Forhold til os, henleder Opmærksomheden derpaa, eller hvis Regeringen ikke søgte at fjerne saadanne Forhold, som efter dens Skøn virke uheldigt paa Landets Stilling udadtil.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds nævnede tre bestemte Regeringshandling fra den sidste Tid, der efter hans Mening vare Hovedaarsagen til den Uro med Hensyn til den nuværende Regerings udenrigspolitiske Hensigter, der i det sidste Aar har givet sig Udtryk særlig i en Række Presseangreb paa Regeringen. Det glæder mig, at det ærede Medlem udtalte, at han personlig i disse Handlinger ingenlunde fandt fyldestgørende Grunde for den omtalte Uro, og at han ikke tillagde den nuværende Regering de Bevæggrunde, som adskillige af Regeringens Angribere have gjort, ligesom han udtalte sin alvorlige Misbilligelse af de løse og uforsvarlige Rygter, der ere fremsatte om vore udenrigspolitiske Forhold.

Man kan selvfølgelig bedømme de tre Regeringshandling, der her ere fremdragne, paa forskellig Maade, men jeg kan ikke anerkende, at de i nogen Henseende kunne begrunde en Mistænkeliggørelse af Regeringens Neutralitetspolitik.

Jeg skal først berøre Spørgsmaalet om den meget omtalte Artikel i „Preussische Jahrbücher“: „Deutschland, Nord-schleswig und Dänemark“. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds fandt, skønt han anerkendte den gode